

Sinh Vi Tướng, Tử Vi Thần

Nguyễn Khắc Nơi

Câu chuyện ở Trại Cải Tạo Hoàng Liên Sơn như sau:

Cùng nằm chung trại với chúng tôi, có nhiều Tướng Lãnh VNCH lắm. Có những vị Tướng lúc nào cũng giữ tư cách Tướng, anh em rất nể phục. Nhưng cũng có những Tướng Lãnh rất là nhàm chán. **Tướng Dương Văn Đức** là một trong ba Tướng ... mờ mờ, tức là không có thân nhân thăm viếng (Hai vị Tướng kia là Tướng Lam Sơn (Phan Đình Thứ) và Tướng Hồ Trung Hậu).

Từ khi còn ở ngoài đời, sau vụ đảo chánh TT Diệm, sau vụ các Tướng Lãnh chính lý lẫn nhau, Tướng Đức đã được coi như là một Tướng ... Mát giây (điên). Chính tôi đã mục kích một lần, ông đứng ở góc đường Hồng Thập Tự và Thống Nhất, ngay góc Dinh Độc Lập, mà chửi bới Tướng Thiệu. Tuy nhiên, ông chửi bằng tiếng Pháp, nên tôi không rõ ông chửi những gì?

Trong một buổi sinh hoạt đặc biệt của trại tù, để kỷ niệm chiến thắng Điện Biên Phủ, một Đại Tá Việt Cộng, tên là Cao Nham, đã được Bộ Nội Vụ của chúng chỉ định đến trại để nói chuyện với các trại viên về chiến thắng này. Từ sáng sớm, anh em đã phải thức dậy lo quét dọn, xếp ghế ngồi để chờ tên cán bộ này đến. Cũng như thường lệ, anh em chúng tôi, dù là ở trong trại tù, vẫn giữ quân phong quân kỷ của riêng mình, nên các Tướng Lãnh được xếp ngồi trước, rồi mới tới hàng Tá, Úy ...

Tên Nham (nhỏ) nói chuyện vung cán cuốc, văng nước miếng tùm lum, ba hoa về cái mà chúng gọi là chiến thắng ĐBP. Nham vung tay la hét: "Chiến thắng Điện Biên Phủ là một chiến thắng thần thánh. Chiến thắng Điện Biên Phủ là một chiến thắng to lớn của đảng cộng sản Việt Nam. Chiến thắng Điện Biên Phủ đã đánh nhào Đế Quốc Pháp."

Trong khi hoa chân múa tay, y để ý thấy Tướng Đức có cuốn sổ tay, đã lúi húi ghi chép những lời nói của y. Y thấy vậy lại càng sung sướng, nghĩ bụng: "*Tên Tướng này ... học tập tốt, nó phục tui ăn nói của mình nên mới ghi chép kỹ lưỡng như vậy, chứ thường thì mấy thằng tù cải tạo đâu có thèm để ý gì tới những lời nói của mình!*" Vì thế, thay vì nói có hai tiếng, tên này hăng tiết chó mà nói thêm cả tiếng đồng hồ nữa. Khi nói xong, y theo thông lệ là tự vỗ tay khen thưởng một mình, rồi trịnh trọng hỏi các anh em Cải Tạo:

- Các anh ngồi hàng đầu, chắc là cấp bậc "Tướng", phải không?

Khi được xác nhận như vậy, hấn vừa nói vừa chỉ tay vào Tướng Đức:

- Tôi thấy có anh gì đây này, học tập tốt lắm, ghi chép cẩn thận! Có vậy mới mong được chóng về với gia đình chứ! Anh tên là gì nhỉ?

Tướng Đức vẫn ngồi, trả lời lên:

- Tôi tên Đức

Tên Nham hăng hái:

- Anh đã ghi được những gì trong bài nói chuyện của tôi? Anh có thể đọc lại cho tất cả hội trường cùng nghe được hay không?

- Ấy, không được đâu! Tôi ghi chỉ cho một mình tôi thôi! Để tôi hiểu một mình tôi thôi, không ai được biết đâu!

Nham nghĩ rằng, Tướng Đức còn khiêm nhường, nên thúc dục:

- Anh cứ việc đọc cho mọi người cùng nghe đi! Nếu có thiếu sót gì thì tôi bổ túc thêm cho anh, có gì đâu mà phải ngại ngùng! Đảng và nhà nước biết các anh chưa thấu triệt được những cái ưu việt của xã hội chủ nghĩa, nên không bắt lỗi gì đâu! Vì thế các anh mới phải học tập, chứ nếu các anh đã quán triệt rồi, đâu cần gì nữa! Cứ đọc cho mọi người nghe đi, tôi bảo đảm, không làm phiền gì anh đâu!

Tướng Đức nhắc lại:

- Tôi đã nói tôi viết thì chỉ có một mình tôi hiểu, một mình tôi đọc mà thôi! Tôi sợ đọc lên, mỗi người lại một ý kiến, phiền lắm! Thôi, cán bộ cho tôi miễn đi!

Tên Nham đang ở lúc cao hứng, đâu để gì buông tha:

- Thôi, nếu anh không muốn đọc, cứ đưa đây cho tôi vậy! Tôi sẽ xem qua và đọc lại cho mọi người nghe để

cùng hiểu cho rõ!

Tướng Đức nói lần cuối:

- Được, tôi đồng ý đưa cho cán bộ xem. Nhưng tôi nói trước, đây là ý kiến riêng của tôi đó nha! Người khác muốn đọc, ráng mà hiểu, ráng mà chịu, đừng có đổ thừa tui

Một tên quản giáo vội vàng chạy lại nhận cuốn sổ tay của Tướng Đức, khúm núm đưa lên cho tên Nham. Tên này hớn hờ tiếp lấy, sửa soạn đọc những lời vàng ngọc của y mà Tướng Đức đã ghi. Mọi người hồi hộp chờ đợi! Không biết Tướng Đức đã ghi những gì ở trong đó! Tên Nham vừa mới há miệng ra định đọc, thì mặt mày y đột nhiên tái xám lại! Miệng y mở ra mà không đóng lại được nữa, cứ há hốc ra, khoe những cái răng đen thui bám đầy khói thuốc lào! Tay y run lên, nước miếng từ trong miệng chảy ra nhều nhão! Mặt y đanh lại, cặp mắt quắc lên căm hờn! Y thở không ra hơi, nói không ra tiếng! Cả hội trường nín thở theo y! Một lúc sau, tên Nham mới bật ra được vài tiếng lắp bắp:

- Bắt ... Bắt ... lấy tên phản động này! Bắt ngay lập tức! Đánh ... Đờ ... Đờ ... Đánh cho nó chết rồi đem chôn! Nó ... Nó ... dám hỗn láo với cách mạng! Nó dám chửi đảng cộng sản! Bắt ... Bắt! Các đồng chí đâu? Bắt nó ngay lập tức cho tôi!

Những tên vệ binh đứng gác chung quanh vội vàng chạy lại chỗ Tướng Đức, chĩa súng vào ông, lên đạn rốp rốp, làm như chúng bắn ông ngay lập tức.

Tướng Đức vẫn ngồi yên, bình tĩnh trả lời tên Nham:

- Đánh chết rồi ... đem ra ... ăn thịt thì mới đáng nói! Chứ đánh chết rồi đem chôn thì có gì là lạ đâu! Tôi đã nói trước cho cán bộ rồi, tôi viết thì chỉ mình tôi đọc thôi, ai muốn đọc thì nãy ráng chịu! Cán bộ cứ muốn đọc thì tôi đưa! Sao cán bộ còn bắt lỗi tôi làm chi?

Tên Nham lại một lần nữa phùng mang trợn mắt, lắp bắp nói chẳng nên lời! Y ta cứ đứng đó, mặt mày tím bầm lại, mắt trợn trắng lên mà nhìn Tướng Đức, như muốn ăn tươi nuốt sống ông ta vậy. Trung Tướng Nguyễn Vĩnh Nghi, với tư cách là Trưởng Phòng tù cải tạo, vội vàng đứng lên xin cho Tướng Đức:

- Xin cán bộ bỏ qua cho, không nên chấp nhất những ghi chú của anh Đức làm gì, anh bị ... MẮT đấy mà, trong trại ai cũng biết cả!

Tên Nham gằn giọng hỏi lại:

- Mát là cái gì?

- Mát tức là ... điên, là khủng đó mà! Hồi xưa, anh Đức đã chửi cả Tổng Thống Thiệu, Phó Tổng Thống Kỳ nữa đó! Ông Thiệu cũng đã giận dữ đòi bỏ tù anh Đức. Nhưng khi biết anh ta bị khủng, nên lại tha! Xin cán bộ cứ hỏi tất cả anh em ở đây thì biết!

Thế là cả trại nhao nhao lên, ai cũng nói:

- Anh Đức ... Mát đấy mà, cán bộ chấp làm chi!

Tên Nham thấy cả trại đồng lên tiếng, cho rằng Tướng Đức ... khủng, không lẽ y còn chấp nhất làm chi! Một người khủng, dù có chửi đảng cộng sản, cũng không có gì đáng nói. Nếu cho Tướng Đức là tỉnh, lời ông ta chửi sẽ bay đi khắp các trại tù khác, còn nguy hiểm gấp mấy! Suy tính một hồi, hấn ... dịu giọng:

- Thôi, nếu các anh nói anh Đức này khủng điên, thì tôi cũng chẳng chấp nhất anh ấy làm gì! Các anh đem anh ta về trại, trị bệnh cho anh ta chóng khỏi, để mà học tập cho tốt!

Rồi y chậm rãi xé nhỏ cuốn sổ tay của Tướng Đức đi.

Thế là buổi lễ kỷ niệm chiến thắng ĐBP của bọn VC bé mọn không kèn không trống!

Mấy ngày hôm sau, nhân một dịp đi làm lao động, vào lúc nghỉ trưa, anh em đã tụ họp chung quanh Tướng Đức để hỏi là, ông đã viết cái gì trong cuốn sổ tay, mà làm cho tên viết cộng tức giận tột cùng như vậy?

Tướng Đức chậm rãi trả lời:

- Mấy em có nhớ cái thằng VC đó nó nói gì không? Nó nói: "Chiến thắng Điện Biên Phủ là một chiến thắng thần thánh", goa (Qua) móc sổ ra ghi: "CON CẶC!" Rồi đóng sổ lại. Tới khi nó nói tiếp: "Chiến thắng Điện Biên Phủ là một chiến thắng vĩ đại của đảng Cộng Sản VN" goa lại móc sổ ra ghi: "CON CẶC!" Rồi lại xếp sổ lại. Rồi nó lại nói: "Chiến thắng Điện Biên Phủ đã đánh nhào Đế Quốc Pháp", goa lại móc sổ ra ghi: "CON CẶC!" Rồi lại đóng sổ lại. Nó muốn đọc, goa đã nói trước rồi, không nên đọc, goa chỉ viết cho goa đọc mà thôi. Nhưng nó cứ muốn đọc, thì ráng mà chịu, bắt lỗi goa đâu có được!"

Tất cả anh em có mặt lúc đó đều cười nghiêng cười ngửa vì những ghi chú mà Tướng Đức đã ghi trong sổ tay của ông. Hèn chi khi tên Nham há miệng ra định đọc những giòng chữ này thì bị mắc quai. Hấn ta tức tối

xám mày xám mặt lại mà không biết làm gì! Cả bọn đã cười như chưa bao giờ được cười, không cần biết lúc đó đang đứng ở đâu? Và có ai rình mò gì hay không? Ai cũng muốn nói ra, viết ra câu trả lời giống như Tướng Đức đã trả lời, nhưng đã không dám nói, không dám làm. Chỉ có Tướng Đức mới dám nói, dám viết!

Một người trong bọn lại hỏi thêm:

- Trung Tướng không sợ nó trả thù, nó ... giết Trung Tướng hay sao?

Tướng Đức đã khẳng khái trả lời, không có vẻ mát chút nào hết:

- **SINH VI TƯỚNG, TỬ VI THẦN!** Khi còn sống thì goa làm Tướng, có chết đi thì goa cũng thành Thần, sợ chi cái tụi gủy (quỷ) này! Hồi còn cầm quân đánh VC, goa cứ đem quân đi gom tụi nó lại một chỗ, rồi kêu pháo binh bắn tụi nó tan nát ra! Trận nào không gom được tụi nó, goa kéo lính về nghỉ khỏe, chẳng chết người nào hết! Chỉ tiếc rằng hồi đó goa gom tụi nó hồng hết, để nay mới bị như dzày! ” [youtube](#)

Hào hùng thay lời nói của Tướng Dương Văn Đức! Trong chốn tù tội, có những ai dám viết ra những giòng chữ ngạo mạn, chửi bọn VC như Tướng Đức đã làm? Tính mạng đang ở trong tay bọn VC khát máu, đã có bao nhiêu người đã ngang nhiên trả lời bọn VC, như Tướng Đức đã trả lời bọn chúng? Tôi nghe xong câu chuyện, cho rằng Tướng Đức xứng đáng được duyệt xét và chấp nhận là ... **“Đã phục vụ Tổ Quốc Việt Nam Cộng Hoà”** Tiếc rằng Tướng Đức đã không có dịp qua định cư tại với Vợ con. Bọn VC không dám giết Tướng Đức ở trại tù cải tạo, chúng đã thả ông ra và tìm cách giết ông một cách lén lút, rất là hèn hạ. Chúng đã cho người đi rình mò và đánh chết ông, dìm xác ông ở dưới cầu Hàng Xanh.

Nguyễn Khắc Nơi